

dusă», ori «*Ce e de haram, de haram se duce*» se țice de averile celor ȳmbogățiti pe nedrept ȳ și cu paguba altuia, prin jaf ȳ și 'nce-lăciune. Asemenea avuții, crede poporul, nu dăinuiesc ȳ mult ȳ, ci lesne se și răsipesc ȳ. Fără ostenelă a ȳ venit ȳ, fără ostenelă se și chiel-tuiesc ȳ. (1)

Poetul ȳ latin ȳ Nevi ȳ (2) fu cel ȳ d'antăi ȳ care dete la ivielă acestă cugetare la Ro-man ȳ : *Male parta male dilabuntur*. (3) Cice-ron e repetă mai târđi ȳ, intr'ua vorbire care numai bine nu' ȳ prinse. (4)

Ceia-ce pare a dovedi că și la Roman ȳ era respândită 'n popor ȳ credința despre reul ȳ sfirșit ȳ al ȳ unor ȳ asemenea averi răpitate, e versul ȳ lui Ovidiu :

Non habet eventus sordida pœda bonos. (5)

D'ast-fel ȳ de lucruri «de haram» Francesi ȳ țic ȳ că «*Du diable vint, au diable retour-na*». (6) Ba mai avea ȳ ș'altă țicetore, cu to-

(1) Uă ideia analogă se esprime și prin proverbul ȳ «*In dar ȳ a venit ȳ, ȳn dar ȳ s'a dusă*». Romanul e tare 'n convingerea că numai lucrul ȳ muncit ȳ dăinuesce și prinde bine, pe când ȳ cel ȳ răpit ȳ, de dăruielă se ȳ venit ȳ d'a-gata trece ca și cum n'ar ȳ fi fost ȳ. De aceia și țice despre densusul, după ce l'a vȳdut ȳ pe-rind ȳ : «*Cum veni, așia se duse*», «*Se duse de unde-a venit ȳ*», «*S'a dusă cum a venit ȳ*» adică lesne.

(2) Nœvius, care scrisese uă poemă despre antăiul ȳ rȳsboi ȳ al ȳ Romanilor ȳ cu Cartaginesi ȳ, fu esilat ȳ de boierimea din Roma, pentru c'o 'ntȳpase printr'unele din comediele sele satirice. Plin ȳ de durere și cu dorul ȳ țȳrii 'n suflet ȳ, muri la Utica, pe la a-nul ȳ 203 ȳ înainte de Christ ȳ.

(3) «Cele re ȳ cȳștigate (agonisite) re ȳ se și răsipesc ȳ (surpă).»

(4) FILIPICA II, § 27.

(5) AMORUM lib. I, eleg. X, vers. 48, edit. cit.

(6) «De la dracul ȳ veni, la dracul ȳ se 'ntorse». Henri Estienne, oc. cit. pag 227.